

sige til de ærede Medlemmer, der interesserer sig for dette Spørgsmaal, at jeg i en meget nær Fremtid vil gøre Skridt til, at Sagen kommer sin Løsning nærmere, idet Forslaget i den allernærmeste Fremtid vil blive sendt Vandbygningsdirektøren til Erklæring.

Det ærede Medlem Hr. Kragh berørte et Forhold angaaende Fiskeriet i Vest-Stadil Fjord og beklagede, at jeg ikke havde varetaget Fiskernes Interesser i tilstrækkelig Grad. En Koncessionsindehaver, Augustinus Nielsen, ved Stadil Fjord har anlagt Sag mod Fiskerne ude ved Vest-Stadil Fjord, som har øvet Fiskeri der gennem en Aarrække, men som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa i sin Tale; Højesteret gav Fiskerne Medhold, idet den i sin Dom af 29. April 1924 gjorde gældende, at Landbrugsministeriet ikke har benyttet den det ved den nu gældende Lov Nr. 317 af 2. Juli 1917 § 1 givne Bemyndigelse til at gøre Bestemmelserne om Ferskvandsfiskeri anvendelige paa disse Vande. Det er rigtigt, at saadan lød Højesterets Afgørelse med Hensyn til denne Sag. Men naar Ministeriet ikke havde gjort denne Bestemmelse gældende i Henhold til Loven af 1917, saa er det, fordi Ministeriet tidligere, allerede i 1915, havde udtalt, at man ansaa Vest-Stadil Fjord for at være et Ferskvand.

Dette gjorde Ministeriet i en Skrivelse, der blev sendt til Ringkøbing Amt den 22. Maj 1915 i Anledning af, at Politimesteren i Ulyborg-Hind Herred havde rettet en Forespørgsel til Ministeriet om, hvorvidt Vest-Stadil Fjord er undergivet Loven om Saltvandsfiskeri eller Loven om Ferskvandsfiskeri. Paa denne Forespørgsel svarede Landbrugsministeriet under 22. Maj 1915: „Saaledes foranlediget skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at man under Hensyn til, at den paagældende Fjord nu maa antages at være afskaaret fra Forbindelse med det øvrige Søterritorium, og til, at man allerede for flere Aar siden har ladet Fjordarealet, saavel den tørlagte som ikke tørlagte Del af samme, opmaale til Inddragning under Matrikullen, maa formene, at de i Loven om Saltvandsfiskeri indeholdte Regler ikke kunne komme til Anvendelse paa oftnævnte Fjord.“ Da saa Politimesteren rettede en ny Forespørgsel til Landbrugsministeriet for at udbede sig en nærmere Udtalelse fra dette om, hvorvidt Bestemmelsen i Lov om Ferskvandsfiskeri af 4. Maj 1907 er anvendelig paa Vest-Stadil Fjord, svarede Landbrugsministeriet i en ny Skrivelse til Ringkøbing Amt, „at Landbrugsministeriet af de i Skrivelse herfra af 22. f. M. nærmere angivne Grunde

maa formene, at Bestemmelserne i bemeldte Lov ere anvendelige paa nævnte Fjord“; man erklærer altsaa Fjorden for at være Ferskvand.

Nu vil man nok forstaa, at naar Landbrugsministeriet i 1915 af de Grunde, som her er nævnt, har erklæret Vest-Stadil Fjord for at være Ferskvand, kan man ikke i 1924, naar der ikke er sket nogen Ændring i Forholdene, og man ikke vil gennemføre en ganske vilkaarlig Administration, gaa hen og sige, at nu er det ikke Ferskvand; naar der ikke er sket nogen Ændring, maa man selvfølgelig følge den Linie, som hidtil er fulgt. Naar Ministeriet ikke efter Vedtagelsen og Gennemførelsen af Loven af 1917 har fornyet denne Bekendtgørelse, er det, fordi man har anset Loven af 1917 for kun at gælde de Vande, der i Fremtiden overgaar til at være Ferskvand, og man mener selvfølgelig ikke, at de Vande, som man tidligere har betegnet som Ferskvand, skal have denne Betegnelse fornyet, fordi man har faaet en ny Lov.

Da saa Koncessionshaveren Augustinus Nielsen, saa snart Højesteretsdommen var faldet, begærede, at man skulde benytte Loven af 2. Juli 1917 til igen at betegne Fjorden som Ferskvand, havde man selvfølgelig ikke i Ministeriet anden Vej at gaa end atter at gøre det, som man havde gjort gentagne Gange tidligere, nemlig betegne Fjorden som Ferskvand; ellers kunde man have forventet Sagsanlæg af Koncessionshaveren mod Ministeriet, en Sag, som man i Ministeriet paa Forhaand maatte mene man vilde tabe. Derfor maatte man følge den Linie, man hidtil har fulgt. Jeg vil ganske aabent indrømme, at min Sympati er hos Fiskerne, og jeg beklager i høj Grad, at den nuværende Koncessionshaver Augustinus Nielsen er optraadt paa den Maade, han har gjort, i Modsetning til tidligere, hvor man har tilladt Fiskerne at drive Fiskeri paa Vest-Stadil Fjord. Men fordi man har Sympati for Fiskerne, og fordi man synes, det kunde være rimeligt, at de vedblivende havde Tilladelse til at drive dette Fiskeri, kan man selvfølgelig ikke lade sin Administration bestemme af disse Sympatier; man maatte efter min Formening nødvendigvis træffe den Afgørelse, som er den rigtige, og som Ministeriet tidligere har truffet, nemlig at det er Ferskvand, der her er Tale om.

Hvis det ærede Medlem Hr. Kragh i sin Ministertid har fulgt den Opfattelse, som han nu søger at faa mig til at tage op i min Administration paa dette Omraade, maa jeg rigtignok sige, det har været en